SPORTURILE DE IARNĂ ÎN FAȚA UNOR NOI TENTATIVE DE AFIRMARE

100 DE ZILE PÎNĂ LA JOCURILE OLIMPICE DE IARNĂ DE LA LAKE PLACID

Iubitorul de sport este oarecum înclinat să dovedească o nelimitată prelungire a sezonului estival, impotriva oricăror rigori ale anotimpului, cu gîndul la sănătoasele exerciții fizice sau la plăcerea de a asista la ele în aer liber. Cu totul neobișnuit pentru un sfîrșit de octombrie în București, primii fulgi de nea, ne-au amintit că sîntem, totuși, în pragul sezonului de iarnă.

Iată ce ne îndeamnă să consacrăm un grupaj de materiale sporturilor hivernale, abordînd problematica lor din diverse unghiuri.

La această opțiune contribuie și împrejurarea că **PÎNĂ LA INAUGURAREA JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ DE LA LAKE PLACID MAI SÎNT EXACT 100 DE ZILE.** În stațiunea climaterică americană debutează cu adevărat anul olimpic 1980, an pus îndeobște sub semnul marilor Jocuri de vară de la Moscova. În perimetrul virfurilor Van Hoevenberg și White Face din lanțul muntos Adirondack va apare prima flacără olimpică a anului.

Printre sportivii din lume care și-au anunțat prezența la Lake Placid se află și cei din țara noastră. Firește, condițiile climaterice de la noi, cu zăpadă, consistență și de durată, doar la mare altitudine, nu îngăduie dezvoltarea unei activități sportive de iarnă de mare întindere. Schiorii, patinatorii, boberii noștri nu pot concura în condiții grele, decît în mod excepțional, cu sportivi care au posibilitatea unor lungi perioade de antrenament și concursuri pe zăpadă stabilă sau se bucură de condiții de pregătire pe întinse suprafețe de gheață artificială o mare parte din an.

Cu toate acestea, unele succese din trecut — în bob sau biatlon, de pildă, — ne încurajează să perseverăm, să încercăm a obține rezultate cît mai bune prin talentul și străduințele sportivilor noștri.

La Lake Placid, echipa de hochei pe gheață a României se află în turneul olimpic, datorită performanțelor anterioare (clasată a 3-a la C.M. grupa B, de la Galați). Ceea ce ne îndeamnă să pretindem jucătorilor noștri mai multă rîvnă în pregătire, ambiție și dorința fierbinte de a ocupa un loc cît mai onorabil în ierarhiile tradiționale și foarte riguroase ale acestei grele discipline. Aceeași aspirație trebuie să-i animeze de bobsleiști, care se cițiva ani fac eforturi pentru a reajunge — și cîtmile performanțelor, pe predecesorii lor. Printr-un progres constant, programat, se scontează rezultate bune — inexistente pînă în prezent — și în probele de schi alpin și fond.

Iată ce ne îndeamnă să consacrăm un grupaj de materiale sporturilor hivernale, abordînd problematica lor din diverse unghiuri.

La această opțiune contribuie și împrejurarea că **PÎNĂ LA INAUGURAREA JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ DE LA LAKE PLACID MAI SÎNT EXACT 100 DE ZILE.** În stațiunea climaterică americană debutează cu adevărat anul olimpic 1980, an pus îndeobște sub semnul marilor Jocuri de vară de la Moscova. În perimetrul virfurilor Van Hoevenberg și White Face din lanțul muntos Adirondack va apare prima flacără olimpică a anului.

Printre sportivii din lume care și-au anunțat prezența la Lake Placid se află și cei din țara noastră. Firește, condițiile climaterice de la noi, cu zăpadă, consistență și de durată, doar la mare altitudine, nu îngăduie dezvoltarea unei activități sportive de iarnă de mare întindere. Schiorii, patinatorii, boberii noștri nu pot concura în condiții grele, decît în mod excepțional, cu sportivi care au posibilitatea unor lungi perioade de antrenament și concursuri pe zăpadă stabilă sau se bucură de condiții de pregătire pe întinse suprafețe de gheață artificială o mare parte din an.

Cu toate acestea, unele succese din trecut — în bob sau biatlon, de pildă, — ne încurajează să perseverăm, să încercăm a obține rezultate cît mai bune prin talentul și străduințele sportivilor noștri.

La Lake Placid, echipa de hochei pe gheață a României se află în turneul olimpic, datorită performanțelor anterioare (clasată a 3-a la C.M. grupa B, de la Galați). Ceea ce ne îndeamnă să pretindem jucătorilor noștri mai multă rîvnă în pregătire, ambiție și dorința fierbinte de a ocupa un loc cît mai onorabil în ierarhiile tradiționale și foarte riguroase ale acestei grele discipline. Aceeași aspirație trebuie să-i animeze de bobsleiști, care se cițiva ani fac eforturi pentru a reajunge — și cîtmile performanțelor, pe predecesorii lor. Printr-un progres constant, programat, se scontează rezultate bune — inexistente pînă în prezent — și în probele de schi alpin și fond.

BOBUL ARE POSIBILITĂȚI SĂ REVINĂ ÎN ELITA MONDIALĂ

● Pilotul Dragoș Panaitescu crede într-o bună comportare a echipajelor românești ● Pregătirile pe uscat au înlesnit acomodarea cu gheața ● Timpi buni la Oberhof, alături de vestiții Nehmer, Lehmann, Schönau și Germeshausen ● În luna decembrie, selecție finală cu prilejul inaugurării pirtiei olimpice înghețate artificial de la Lake Placid

— Dacă nu mă înșel, anul acesta ați intrat pe gheață mai devreme ca oricînd. Cum ați suportat „șocul" acomodării, al treilea cerut de la coborîri pe boburi cu role — efectuate pe pîrtia botezată de la Sinaia — la coborîri cu boburi cu patine — pe pista înghețată de la Oberhof ?

— Mai bine decît în alți ani... — răspunse interlocutorul nostru Dragoș Panaitescu, înapoiat din cunoscuta stațiune climaterică din R. D. Germană, unde a luat parte la un stagiu de pregătire pe pîrtia de bob și sanie. Firește, condițiile de la noi, cu zăpadă, consistență și de durată, doar la mare altitudine, nu îngăduie dezvoltarea unei activități sportive de iarnă de mare întindere. Schiorii, patinatorii, boberii noștri nu pot concura în condiții grele, decît în mod excepțional, cu sportivi care au posibilitatea unor lungi perioade de antrenament și concursuri pe zăpadă stabilă sau se bucură de condiții de pregătire pe întinse suprafețe de gheață artificială o mare parte din an.

Cu toate acestea, unele succese din trecut — în bob sau biatlon, de pildă, — ne încurajează să perseverăm, să încercăm a obține rezultate cît mai bune prin talentul și străduințele sportivilor noștri.

La Lake Placid, echipa de hochei pe gheață a României se află în turneul olimpic, datorită performanțelor anterioare (clasată a 3-a la C.M. grupa B, de la Galați). Ceea ce ne îndeamnă să pretindem jucătorilor noștri mai multă rîvnă în pregătire, ambiție și dorința fierbinte de a ocupa un loc cît mai onorabil în ierarhiile tradiționale și foarte riguroase ale acestei grele discipline. Aceeași aspirație trebuie să-i animeze de bobsleiști, care se cițiva ani fac eforturi pentru a reajunge — și cîtmile performanțelor, pe predecesorii lor. Printr-un progres constant, programat, se scontează rezultate bune — inexistente pînă în prezent — și în probele de schi alpin și fond.

În această iarnă trebuie realizată, mai bine, mai eficient, importanta sarcină de a se face **O MARE BAZĂ DE MASĂ A SPORTURILOR DE IARNĂ, pentru ca apoi,** prin testări și alte forme de selecție, să se ajungă la depistarea și promovarea elementelor capabile să facă față exigențelor tot mai înalte ale sportului de performanță.

Victor BĂNCILIESCU

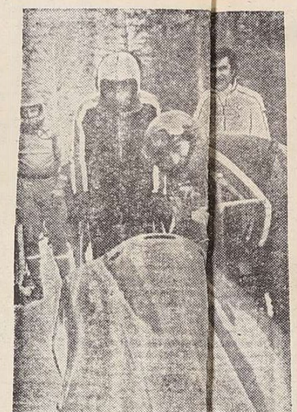

Dragoș Panaitescu și Dorel Cristudor, *un echipaj care își pregătește afirmarea deplină pe plan internațional*

Foto : N. DRAGOȘ

LA SINAIA, PE SÂNII CU ROLE

Practicată în țara noastră ca sport de performanță relativ de puțină vreme, sania a făcut primii pași în arena internațională (în telexurile oficiale) în intreceri oficiale) în 1978, cînd reprezentanții României au debutat la campionatul european de seniori (Elena Stan a ocupat o comportare notabilă, clasîndu-se pe locul 9) și în 1979, cînd seniorii au concurat la campionatul mondial (Elena Stan — seniori la campionatul european rezervat acestei categorii de virstă. Anul viitor, sînienii vor lua parte la alte competiții, motiv pentru care ei se antrenează cu stăruință mai mare decît oricînd. La Sinaia, pe pista betonată, se efectuează zilnic numeroase coborîri pe săniile cu role, insistînd asupra permanentei îmbunătățiri a tehnicii. Antrenorii Constantin Iovan și Ion Galescu urmăresc cu atenție coborîrile componenților lotului național (seniorii Carmen Popovici, Elena Stan, Maria Maloiu, Gheorghe Dumitrescu, Ion Apostol, Cristian Picioreș ; juniorii Gabriela Sărac, Roxana Bărtușică, Dan Comșa, Constantin Răducanu, Ion Făcileț), vizînd în primul rînd acomodarea cît mai rapidă la contactul cu gheața, care va avea loc la începutul lunii noiembrie, în R.D. Germană, pe pista de la Oberhof.

Printre cei care vor participa la primul concurs internațional de la Oberhof se numără și Ion Făcileț, care a fost nevoit să renunțe la ultimele antrenamente din cauza unei accidentări la genunchi. Iată-l în momentul cînd a suferit accidentul.

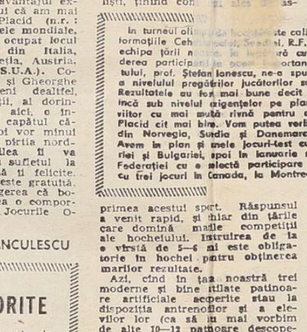

PASIUNEA PENTRU SCHI TREBUIE SĂ SE OGLINDEASCĂ ÎN PERFORMANȚE!

Munții noștri poartă straie de zăpadă aproape 4 luni din an. Poiana Brașov, Sinaia, Predeal, Muntele Mic, Semenic, Vatra Dornei, Borșa și altele au devenit statiuni foarte căutate de iubitorii sporturilor de iarnă. Încă de la apariția primului strat de nea se observă semnele interesului — pentru o activitate sportivă care cuprinde tot mai multi masele. Iată deci indicii unei noi și avantajoase pasiuni, îndeosebi pentru schi. La fiecare sfîrșit de săptămînă, dar mai ales în epoca vacanțelor de iarnă, creste văzind cu schiuri numărul celor ce iau cu asalt pîrtiile sau (cînd sînt începători) derdeluşurile înzăpezite. În această situație importantă ni se pare CANALIZAREA FLUXULUI DE PASIUNE PENTRU SCHI, în așa fel încît, mai repede decît pînă acum, să putem extrage din masa practicanților mănunchiul de performanți care, la rîndul lor, să stimuleze continuitatea atracției spre frumosul sport al zăpezii pe tălpice.

Cronica sportului românesc arată că schiorii noștri — fie în probele alpine, fie în cele de fond — au realizat cîte ceva, în disputele din Balcani, dar s-au dovedit cu totul modești în marea arenă internațională. Ceea ce le-a lipsit — dincolo de condițiile geografice naturale sau de posibilitățile de antrenament pe contenit pe zăpadă — a fost un cadru adecvat de pregătire, înarmat cu cele mai noi cuceriri tehnice și științifice în domeniu. Cu antrenori rutinieri, supuși unor metode învechite, nu se poate progresa în pas cu schiul mondial de înaltă performanță.

Tot atît de adevărat este că schiul nostru are nevoie de o concepție sistematică în organizarea și materializarea aspirațiilor sale. În țară se produc acum schiuri, bețe, bocanci în cantități suficiente pentru a încuraja afluxul maselor spre pîrtii. După mai mulți ani, pîrtiile din Poiana Brașov (mai puțin Lupului, care trebuie grabnic reamenajată) și de la Sinaia au fost omologate de federația internațională. În jurul acestora se înmulțesc continuu mijloacele mecanice de ridicare. Iată deci cîteva importante premise pentru a putea cu nădejde stabili drumul unui număr sporit spre înaltele performanțe. Și acest drum trebuie să înceapă, neîndoios, cu coordonarea eforturilor celor ce sînt chemați să se ocupe de practica schiului, fie că e vorba de agrement, inițiere sau de perfecționare. La capătul acestei activități poate sta sita selecției prin care vor trece, cu siguranță, elementele capabile să facă schiul nostru competitiv pe plan internațional.

Călin ANTONESCU

HOCHEIUL SE ÎNVAȚĂ ODATĂ CU ALFABETUL...

Hocheiul — sport cu un grad foarte ridicat de dificultate în procesul de învățare — nu poate fi conceput azi cînd prin realizarea unei instruiri timpurii. Cît de timpurie ?, și-a pus întrebarea foarte multi între specialiști, tinînd cont

In turneul olimpic de la Lake Placid, alături de formațiile Cehoslovaciei, Suediei, Finlandei, echipa țării noastre va concura pentru derogarea participării la grupa valorică superioară

de calificată (în serie „albastră", alături de R.F. Germania, S.U.A. și Norvegiei) și va concura pentru pregătirile și cu verificările în vederea participării la importantul turneu, antrenorul principal al lotului, Stefan Ionescu, ne-a spus : „Acum ne aflăm la nivelul pregătirilor jucătorilor susceptibili de a face parte din lot. Rezultatele au fost mai bune decît cele obținute în vară. Dar ele sînt încă sub nivelul exigențelor pe plan internațional. Vom face, deci, în timpul cît vom mai putea să ne prezentăm la Lake Placid cît mai bine. Vom putea verifica acest lucru în apropiatul turneu din Norvegia, Suedia și Danemarca (primul meci la 14 decembrie). Avem în plan și unele jocuri-test cu echipele secunde ale unor țări. Vrem să ne prezentăm la Jocurile Olimpice cu o selecțiune cît mai omogenă, care să se desfășoare, la Bucureşti, Cupa Federației cu o selectă participare internațională, urmînd să încheiem cu trei jocuri în Canada, la Montreal, cu echipa Universității locale".

Bunele rezultate obținute de profesorul Emeric Mezei din Miercurea Ciuc, ca și popularizarea unor experiențe pozitive pe plan internațional au determinat ca și la Bucureşti și Galați să se înceapă activitatea de inițiere a tinerilor hocheiști odată cu învățarea primelor litere ale alfabetului.

În Bucureşti, de pildă, la Clubul sportiv școlar Triumf, prof. Oprea Barbu are o grupă de 60 de copii, între 6 și 7 ani, cu care face antrenamente pe gheață (îndeminare și jocuri distractive) și pe uscat (gimnastică, atletism și... mini-rugby !) de trei ori pe săptămînă. Rezultatele ? Iată ce ne spune prof. O. Barbu: „Sînt foarte mulțumit. Deși rămîne destul de greu, hocheiul este, totuși, foarte bine însușit de cei mici. Notăți cîteva nume, care — vă asigur — peste 10 ani vor fi în echipa reprezentativă : Dumitrescu, M. Chitaru, D. Hațuleac, I. Florin, Al. Ganea, Marcu Gabriel, Bucur Cosmin". Tot la Clubul sportiv școlar Triumf mai lucrează cu bune rezultate Gh. Tăbăcaru (30 de copii de 8—10 ani) și prof. Ion Nițu (40 de copii între 11 și 15 ani). Deci, pe trei categorii de virstă, la fel cum se petrec lucrurile și la Galați unde prof. Bordei Closcărai are la clubul sportiv Dunărea două grupe de copii, una de juniori mici (13—15 ani) cu 25 de tineri jucători și alta de „speranțe" (12—12 ani) cu 20 de — sperăm — viitori ași ai crosei și ai pucului. Prima etapă de instruire realizată în cadrul unității școlară găliățeană de alți entuziaști ai muncii cu copiii.

Adăugînd la toate aceste realizări, dar care trebuie să progreseze peste ani, faptul că în județul Harghita activitatea cu copiii s-a amplificat, cuprinzînd și comunele Ciumani și Dănești, și că la Ploiești (u.b.) pe un patinoar descoperit îndrumați Florea Georgescu lucrează perseverent cu o grupă de copii, vom avea o imagine globală a acestei activități de perspectivă, foarte importantă, în care hocheiul nostru încearcă să atingă nivelul exigențelor pe plan mondial. Nu ne rămîne decît să sperăm că și rezultatele vor ajunge la același nivel...

Călin ANTONESCU

ECHIPAMENT ÎN CANTITĂȚI SPORITE

Plăcerea practicării sporturilor caracteristice sezonului rece este dependentă adesea de existența (în sortimente variate) a echipamentului specific. După cum aflăm, întreprinderile producătoare au asigurat un bogat fond de mărfuri, superior celui pus la dispoziția sportivilor (de toate categoriile) în sezonul trecut. De altfel, se știe că piața se lărgește și crește de la an la an. În afara celor 8 tipuri de schiuri ce pot fi de găsit două feluri de schi-bob (pentru una sau două persoane). Cantitatea de schiuri reprezintă dublul celei de anul trecut, iar cea de legături pentru schiuri este triplă. Noul tip de legături de schiuri dublu-securit, din producție internă, a fost apreciat de specialiști. Crește substanțial și numărul celor ce își vor asigura echipamentul de schi, de la magazinele specializate. Cît privește bocancii, ei sînt mai buni la categoria „speranțe".

VALORIFICĂRI URGENTE

Anotimpul iernii exercită o anumită fascinație, indeosebi asupra copiilor, asupra tineretului. Frigul îndeamnă la mișcare, zăpada cheamă la derdeluș, gheața — la alunecuș. Proliferarea sporturilor hivernale în lume și creșterea popularității celor practicate de ei pe întinsul meridiul Jocurilor Olimpice și al transmisiilor televizate, au determinat un aflux nestăvilit spre mai toate ramurile.

În țara noastră se constată în ultimul timp că tineretul manifestă o marcată preferință pentru sporturile gheții și zăpezii, în raport direct cu creșterea posibilităților materiale, cu dotările sportive și turistice sporite (patinoare, piste, mijloace mecanice de transport montan etc.). Mulți dintre candidații la plăcerile sporturilor de iarnă ar putea să favorizeze un nou avînt al acestor ramuri. **Este un moment, un sezon prielnic, pe care federațiile de specialitate ar trebui să-l fructifice, să-i valorifice nu numai pentru un cîștig evident în planul sportului de masă, ci mai ales pentru a transforma o cantitate crescîndă într-o mișcare calitativă,** dătătoare de performanțe, în perspectiva mediatică firește inclusiv pentru apropiatele J.O., în hochei și schi, în bob și patinaj, în sportul saniei.

În acest scop este necesară nu atît delimitarea netă a zonelor practicii de agrement sau inițiere de acelea a sportului de performanță (care adesea se confundă, în detrimentul ambelor), cît concordarea eforturilor, în așa fel încît procesul de creștere a unui tînăr sportiv, în oricare din ramuri, să ducă aproape firesc la formarea unui pionier... Problemele legate de materialele, ale echipamentului, de selecției și instruirii pot fi abordate și tratate într-un ansamblu vizînd interesele totalității sporturilor de iarnă. E destul de neplăcut să vezi federațiile de hochei și de patinaj dispundînd-și aceeași suprafață de gheață, în loc să intocmească un calendar pus de comun acord. Schiul de fond și biatlonul se pot completa foarte bine în intenții, fără a fi nevoie de suprapuneri de talentate. Sub influența unui factor coordonator s-ar putea elimina din sfera sporturilor de iarnă multe semne de dilletantism, s-ar putea introduce un spirit științific, dominator de la alegerea obiectivelor și pînă la realizarea lor !

Deși nu vom avea curînd campioni olimpici sau cîștigători ai Cupei Mondiale la schi, **din masa de practicanți s-ar putea forma viitorii campioni.** Totul e să canalizăm acest flux pe drumul cel mai scurt spre succes !

BIATLONUL NU POATE FI PRACTICAT NUMAI „ÎN FAMILIE"

Biatlonul este o ramură sportivă relativ tînără. Îmbinarea alergării pe schiuri cu tragerea în poligon transformă acest sport întrucîtva din categoria celor aplicative.

La noi în țară primele secții de biatlon au apărut la Brașov, la clubul Dinamo și la Asociația Sportivă Armata din localitate. S-a pornit cu entuziasm la munte și, în cîțiva ani, timp, rezultatele au început să apară. Biatlonîștii români au devenit redutabili în competițiile internaționale. Evoluînd remarcabile ale sportivilor români — începute cu locul 5 al lui Gh. Vîlmoș la J.O. de la 1964 — au culminat cu medalia de la Minsk din 1974 în cursa pe 20 km și cu locul 4 atins în proba de viteză pe 10 km. Aceleași succese ar fi trebuit să constituie stimulente în vederea realizării altor performanțe de răsunet. Dar, nu s-a întîmplat așa ; din cauza unor rezultate biatlonistilor noștri au început să scadă. Ei nu mai sînt de mult o forță în competițiile internaționale. Cauzele acestui regres ? Sînt multe, dar, în esență, se datorează faptului că biatlonul nostru nu are o bază largă de masă. Pentru juniori sînt 7 secții : Dinamo, A.S.A., Steagul roșu la Brașov, precum și una la C.S.U. Oradea. Pentru juniori sînt 7 secții : Dinamo, A.S.A., Steagul roșu, Brașovia (toate la Brașov), C.S.S. Miercurea Ciuc, C.S.S. Rîșnov și Constructorul (A.S.A. Cîmpulung Moldovenesc. În scriptele federației figurează 13 antrenori de biatlon. Aceste date sînt, desigur, semnificative, pe cît de surprinzătoare.

În raport cu rezultatele obținute în ultima vreme în această ramură sportivă, eforturile depuse în pregătire de membrii secțiilor de la Dinamo și A.S.A. par cu totul insuficiente. În țările cu o largă masă de practicanți ai acestui sport (Uniunea Sovietică, R.D. Germană, Suedia, Cehoslovacia, Polonia, Norvegia

După o alergare intensă, de 4—5 km, cele cîteva secunde de relaxare din poligon solicită, totuși, o mare concentrare pentru precizia tirului...

Foto : D. NEAGU

și.a.) rezultatele se văd în marile competiții, sportivii acestor țări ridicîndu-se, de fiecare dată, printre protagoniști. Forul nostru de specialitate s-a convins că această situație nu poate fi practicată... în familie ! Cu doar 15—16 sportivi în activitate continuă nu se pot realiza campioni mondiali și olimpici. Cu antrenori care nu privesc decît în grădina proprie, care se mulțumesc cu puțin, care nu sînt la curent cu ultimele noutăți din domeniul lor de specialitate, nu se realizează saltul dorit.

Federația de schi-biatlon are obligația de a lua măsurile eficiente, de a controla temeinic activitatea fiecărei secții (atîtea cîte sînt), a fiecărui antrenor. Lărgirea bazei de selecție este prima măsură ce se impune, iar asigurarea materialelor necesare trebuie să devină o preocupare permanentă a tuturor factorilor care răspund de destinele acestei ramuri sportive.

Paul IOVAN

PATINATORILOR LE STĂ BINE ȘI... PE USCAT

Unii dintre cititorii neavizați ar putea crede că patinatorii de viteză, aflați încă la discreția vremii, își irosesc pregătirile abia la sosirea anotimpului rece, cînd se leagă gheața. Dacă încheierea activității competiționale, viteziștii, de toate categoriile, au doar o scurtă vacanță, ridicîndu-se din primăverii, tocmai cînd nimeni nu se mai gîndește la patinatorii de viteză, aceștia pornesc să pregătească pe... uscat viitoarele performanțe.

Cum decurg preparativele patinatorilor fruntași ? Din luna aprilie și pînă în toamnă, ei fac antrenamente, fără menajamente, cu un volum destul de mare, apelînd la toate mijloacele de „limitare" a patinajului (alergarea cu rotile etc.) pentru perfecționarea elementelor tehnice. Cît privește acumulările fizice, viteziștii — în funcție de categoria de clasificare — folosesc ca mijloace de pregătire diferite probe atletice, precum și o serie de jocuri. La cei mai buni dintre ei sportivii clubului bucureștean I.E.F.S., în frunte cărora se află actualii campioni absoluți ai țării Agnes Rusz și Cornel Munteanu, antrenorul studenților, Victor Șoitrescu ne spunea, într-un moment de răgaz, că bazele recordurilor de pe „inelele de gheață" se pun... în inelele călduroase de vară. „Din luna august, ne explica interlocutorul, creste continuu intensitatea antrenamentelor. Abia de cînd s-a deschis patinoarul artificial a început ritualul pe gheață, insă baza pregătirii fizice și chiar tehnice rămîne tot... terenul".

Și pentru a-și argumenta afirmația, maestrul sportului Victor Șoitrescu ne oferă cîteva cifre, care oglindesc volumul de muncă depus în aceste zile de patinatorii consacrați : Teodor Farcaș-anunță, unul dintre cei mai buni sprinteri printre juniorii mari, pedalează cîte 100 km în fiecare zi ; Nicolae Jenei ridică circa 100 tone pe săptămînă ; Cornel Munteanu parcurge zilnic în alergare circa 20 km pe teren variat, iar Agnes Rusz și colegele ei lucrează cot la cot cu băieții. Sînt mai multe antrenori cît și ai sportivi fruntași de la Tractorul Brașov (antrenor — Ernest Ulrich), S.C. Mercurea Ciuc (Maria Tașnadi-Lizărescu), Viitorul Cluj-Napoca (Mihai Tiniș) Mureșul Tg. Mureș (Vera Farkaș) și Cuprul Gall-Junior), ai clubului sportiv școlar „Triumf" București (Ștefan Demeni) care se anunță ca principalii favoriți ai campionatelor naționale au acumulat mii de kilometri pe uscat cu gîndul la performanțele din zilele de iarnă !

Traian IOANIȚESCU

SCRISOARE DIN INZELL

Trei patinatori de viteză din lotul olimpic — Vasile Coroș, Andrei Erdely și Dezideriu Jenei — se află la Inzell (R.F.G.) pentru o scrisoare adresată federației, antrenorului Dan Lăzărescu informează printre altele : „În decurs de o săptămînă, cei trei candidați olimpici au rulat nenumărați kilometri pe pista artificială de aici. Primele teste arată că sportivii noștri se află pînă acum în situații cît mai apropiate de cea de la Lake Placid".

— Bineînțeles, pîrtiile „mari" de la Cortina și de la Saint-Moritz, care au viraje înalte, șine drepte lungi și care, în general, pun probleme mult mai dificile decît celelalte pîrtii, pe care se desfășoară de obicei concursurile de sanie. Vreau să menționez, însă, că, înaintea Jocurilor Olimpice, din 1976, de la Lake Placid va găzdui, în luna decembrie, pentru prima dată, o competiție internațională în condițiile înghețării ei artificiale pe întregul traseu. Va fi un adevărat test preolimpic nu numai pentru boberi, ci și pentru organizatorii și pentru inșeși instalațiile lor. Concursul de la Lake Placid va constitui pentru majoritatea posibililor participanți la Olimpiadă și ultima selecție, după care vor fi definitivate echipajele.

— Lotul român pleacă „la drum" cu trei piloți — Panaitescu, Neagu și Iancu — dintre care doar doi vor conduce boburile purtînd tricolorul. Întrebarea este dedicată, dar, totuși, o punem : cine va „rezista" ?

— Nu întrebarea, ci răspunsul este delicat. Eu am avantajul experienței și al faptului că am mai concurat la Lake Placid (n.r. : în 1978, la campionatele mondiale, Dragoș Panaitescu a ocupat locul 8, depășind echipaje din Italia, R. F. Germania, Elveția, Austria, Anglia, Canada și S.U.A.). Cei mai buni piloți ai Gheorghe Iancu, buni prieteni dealtfel, au privilegiul tinereții, al dorinței de afirmare. În ceea ce privește experiența competițională, ea capătă cîrlă cei mai buni doi vor minui fiecare bobul pe pîrtia nord-americană, al treilea fi va așteptia la sosire, cu sufletul la gură, cu verdictul că și felicite. Ultima afirmație nu este gratuită, deoarece am convingerea că boberii români pot avea o comportare onorabilă la Jocurile Olimpice.

Dumitru STĂNCULESCU

SCRISOARE DIN INZELL

Trei patinatori de viteză din lotul olimpic — Vasile Coroș, Andrei Erdely și Dezideriu Jenei — se află la Inzell (R.F.G.) pentru o scrisoare adresată federației, antrenorului Dan Lăzărescu informează printre altele : „În decurs de o săptămînă, cei trei candidați olimpici au rulat nenumărați kilometri pe pista artificială de aici. Primele teste arată că sportivii noștri se află pînă acum în situații cît mai apropiate de cea de la Lake Placid".

— Bineînțeles, pîrtiile „mari" de la Cortina și de la Saint-Moritz, care au viraje înalte, șine drepte lungi și care, în general, pun probleme mult mai dificile decît celelalte pîrtii, pe care se desfășoară de obicei concursurile de sanie. Vreau să menționez, însă, că, înaintea Jocurilor Olimpice, din 1976, de la Lake Placid va găzdui, în luna decembrie, pentru prima dată, o competiție internațională în condițiile înghețării ei artificiale pe întregul traseu. Va fi un adevărat test preolimpic nu numai pentru boberi, ci și pentru organizatorii și pentru inșeși instalațiile lor. Concursul de la Lake Placid va constitui pentru majoritatea posibililor participanți la Olimpiadă și ultima selecție, după care vor fi definitivate echipajele.

— Lotul român pleacă „la drum" cu trei piloți — Panaitescu, Neagu și Iancu — dintre care doar doi vor conduce boburile purtînd tricolorul. Întrebarea este dedicată, dar, totuși, o punem : cine va „rezista" ?

— Nu întrebarea, ci răspunsul este delicat. Eu am avantajul experienței și al faptului că am mai concurat la Lake Placid (n.r. : în 1978, la campionatele mondiale, Dragoș Panaitescu a ocupat locul 8, depășind echipaje din Italia, R. F. Germania, Elveția, Austria, Anglia, Canada și S.U.A.). Cei mai buni piloți ai Gheorghe Iancu, buni prieteni dealtfel, au privilegiul tinereții, al dorinței de afirmare. În ceea ce privește experiența competițională, ea capătă cîrlă cei mai buni doi vor minui fiecare bobul pe pîrtia nord-americană, al treilea fi va așteptia la sosire, cu sufletul la gură, cu verdictul că și felicite. Ultima afirmație nu este gratuită, deoarece am convingerea că boberii români pot avea o comportare onorabilă la Jocurile Olimpice.

Dumitru STĂNCULESCU

La ancheta ziarului „Sportul" răspund scrimeri din lotul reprezentativ

ELIMINAREA TUTUROR GREȘELILOR DE LA C. M. '79, PENTRU CUCERIREA DE MEDALII LA J. O. '80

– În dezbatere, cauzele regresului și posibilitățile de reafirmare –

Scrima românească, lipsind pentru prima dată după mai bine de un deceniu din palmaresul campionatelor mondiale, a înregistrat la ediția 1979, de la **Melbourne,** un neașteptat eșec, asupra căruia ne-am exprimat părerea, ca martor ocular, în coloanele ziarului. De această dată dăm cuvîntul celor care au fost trimiși acolo să reprezinte pe planșe scrima românească, celor care n-au reușit la **Monash University** să se numere printre medaliații C.M., așa cum îi acreditau rezultatele anterioare, din acest an.

Interlocutorii noștri au fost rugați să răspundă următoarelor întrebări :

1 Cum apreciați pregătirea pe anul 1979, contribuția dv. personală, participarea conștientă și activă a colegilor de lot la această pregătire ?

2 Cum considerați rezultatele obținute în competițiile internaționale ale acestui an și în special cele de la campionatele mondiale din Australia și campionatele mondiale universitare din Mexic ?

3 Ce credeți că trebuie făcut în pregătire pentru ca obiectivul major al J.O. 1980 – obținerea de medalii și puncte – să fie realizat integral ?

Unii dintre interlocutori au răspuns la toate trei, alții numai la cele la care au considerat că au ceva de spus.

„Cheia problemei: să nu executăm formal orele de antrenament"

IOAN POP : 1) În continuitatea pregătirea noastră, a sabrerilor, a fost adecvată obiectivelor propuse și care vizau pentru C.M. o medalie în proba pe echipe și cel puțin un finalist în cea individuală. Personal, m-am hotărît să fac tot ce depindea de mine (respectînd întocmai a cerințelor antrenorului coordonator, a celor specializați) și consider că am făcut tot ce puteam ca simplu trăgător, nu însă și în calitate de căpitan de echipă. Nu mă consider încă la mea se va resimți doar prin intermediul exemplului personal, nevrînd să folosesc vreun cuvînt care să facă din fostul lider al echipei, Dan Irimiciuc. Dar, după cum se vede, am greșit, pentru că participarea componenților lotului de sabie în procesul de autodepășire n-a fost suficient de activă. Ba, mai mult, în timpul pregătirii legătura între coechipieri a fost aproape inexistă, orice observație critică, orice sugestie fiind primite cu suspiciune chiar cu ostilitate. Cornel Marcu de pildă, ajunsese să fie supărat pe toată lumea, deși pregătirea lui la pregătirea fizică a fost neconcepută. De ce ? Pentru că a fost o lungă perioadă de timp supraponderal, iar cînd a vrut să se „tînăre" mai mult, a și realizat. Realitatea este că nu mai avem aceeași omogenitate ca în trecut. Și dacă la Melbourne am reușit, în ciuda acestui fapt statistic, nu la fel a fost din punct de vedere psihic. De aci paradoxul : la C.M. am fost în formă, dar am arătat stresați.

2) După un inceput de sezon slab, am revenit spectaculos înainte de J.O., pentru ca acolo să evoluăm mult sub așteptări, iar în Mexic, de-a dreptul alarmant, pierzînd chiar în fața unei echipe anonime, ca a Franței.

3) Cheia problemei constă în a nu executa formal orele de antrenament. În pregătirea fizică accentul să cadă pe elemente specifice, nu pe cele generale. Și mai este un aspect foarte important : „uzura" fizică din scrimă. Rezervele simt slab pregătite și nici la lotul de tineret lucrurile nu stau mai bine decît la cel mic, deci, dacă ajungi la lot consideră că și-au atins scopul. La începutul anului, în pregătirea comună cu lotul de tineret s-a solicitînd niște trăgători de 16—17 ani ca parteneri, acestia mi-au răspuns că n-au chef să tragă !"

„Oricum le întoarcem, rezultatele tot slabe sînt !"

CORNEL MARIN : 1) Ceea ce reproșez celor ce s-au ocupat de pregătirea sabrerilor este accentul pe pregătirea fizică, în loc să fie la loc de cinste cea tehnică, unde mai sîntem deficitari. Este adevărat că eu am avut la începutul sezonului 6 kg în plus, dar am dat jos cinci. Eu am pierdut cînd n-a trebuit, pentru că nu m-am mobilizat suficient, cum a fost cazul în asaltul cu Montano, în meciul decisiv cu echipa Italiei.

2) Oricum le întoarcem, tot slabe sînt !

„Atunci cînd ești înclinat să consideri sportivii niște simpli roboți..."

MAGDALENA CHEZAN : 1) și 2). Atunci cînd ești înclinat să consideri sportivii niște simpli roboți, așa cum a făcut antrenorul floretiștilor, Tănase Murgeșan, nu poți obține rezultate bune. Individualizarea antrenamentelor în afara consultării sportivilor este o vorbă goală, ori antrenorul nostru hotărăște totul de unul singur. Pe mine mă timora în timpul pregătirii, ca în concurs să vrea să mă „teleghideze"! Cred că din această cauză s-a și instaurat starea de nervozitate excesivă din lotul floretiștilor C.M., cînd asalturile dintre noi erau „pe viață și pe moarte", s-a spus despre mine că nu sînt acceptată de colectiv, dar cine anume din cadrul colectivului nu s-a precizat.

3) Aș dori să mă pregătesc în continuare cu unul dintre antrenorii Vilcea, Chelaru sau Poenaru.

„Neînțelegeri neprincipiale între sportive, între acestea și antrenor"

SUZANA ARDELEANU : 1) și 2). N-aș putea spune că pregătirea a fost deficitară, ci doar că n-a pus un accent deosebit pe pregătirea noastră tehnică și tactică. Or, aici noi am fost handicapate la Melbourne față de celelalte concurente în „cîrti de vizită", după ce la ediția precedentă a C.M., de la Hamburg, am stat mai slab la capitolul pregătire fizică. Deci, trebuie găsite mijloacele de a corela toți factorii pregătirii, pentru ca rezultatul să nu mai fie o surpriză întîmplător. Și să nu uităm că între sportive, ca și între acestea și antrenorul principal, au existat neînțelegeri manifestate uneori neprincipial.

3) În vederea J.O. 1980 va trebui ca procesul de pregătire să se desfășoare la parametrii internaționali, sînt insuficient de soliciante, ținînd individualizarea, ca și faptul că pregătirea fizică se poate face și prin pregătire tehnică. Trebuie, deci, îmbunătățit conținutul antrenamentelor ● Între comportarea sportivilor la procesul de pregătire și cea din concurs trebuie să fie o trăsătură de unire, ambele stînd sub semnul responsabilității ; cu jumătăți de măsură la antrenament, nu poți apoi face față integral pe planșe, oricîtă bunăvoință ai avea în concurs ● Climatul de muncă în colectiv trebuie să se bazeze pe colegialitate, pe un spirit total de întrecere, dorința de tiranizare neînsemnînd în nici un caz, scopul scuză mijloacele". **Echipele României s-au impus pe planșele internaționale prin omogenitate care, nu în ultimul rînd, insemna și coeziune sufleteasca ● Sportivii și antrenorii alcătuiesc, firesc, cele două părți inseparabile ale performanței de mîine și nicidecum doi poli opuși ● Federația de specialitate are datoria să tragă grabnic concluziile de rigoare, pentru ca POTENȚIALUL REAL AL SCRIMEI ROMÂNEȘTI SĂ SE AFIRME LA UN ÎNALT NIVEL LA J.O. ȘI C.M. ÎN ANII URMĂTORI.**

Anchetă realizată de Paul SLĂVESCU